

[Ministeren for offentlige arbejder.]

nævne, at vi fra tysk side har fået stillet i udsigt et større kontingent på Tyskland. Vi har i alt 450 af disse bevillinger, men fra tysk side har man stillet det i udsigt under visse betingelser; det har noget at gøre med refusionsordningen vedrørende diesellolieudligningsafgiften, som vi har her i landet, og som tyskerne er imod. I det øjeblik vi ville sløjfe den, ville der være en mulighed for at få måske 60, 70, 80 flere kontingenter i forhandling med tyskerne.

Der arbejdes altså på alle fronter for at skaffe disse kørselstilladelser, som vi ved vore vogtmænd har megen interesse i.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poulsgaard* (FP) til undervisningsministeren:

„Ministeren bedes oplyse, hvorvidt særtransport og særundervisning af de fire tyrkiske piger i Odense, for hvis dyd forældrene er bange, foregår på skatteydernes regning, og hvad ministeren i bekræftende fald agter at foretage sig for i eventuelle fremtidige tilfælde at hindre dette?“

(Spm. nr. 170).

Skriftlig begrundelse.

Baggrunden for spørgsmålet er en artikel i *Aktuelt* den 27. marts.

Poulsgaard (FP):

Skik følge eller land fly er en gammel god læresætning. Baggrunden for mit spørgsmål var en artikel i *Aktuelt* den 27. marts 1974. Nu har jeg siden i dagspressen set, at spørgsmålet i og for sig er løst, idet forældrene til de fire tyrkiske piger er gået ind på, at transporten foregår med busser, men det principielle ligger stadig væk i dette: hvor meget kan og skal vi favorisere fremmedarbejdere fremfor danske? Jeg mener, vi skal give dem den samme behandling, som de danske får, men der skal ikke særbehandling til. Vi har en sag med Vagn Kjeldsen i Varde, der må gå helt til Europadomstolen for at få ret til at bestemme, om hans børn skal have seksualoplysning eller ej. Så kommer der tyrker, der har et helt andet moralbegreb, og så tør de overhovedet ikke sende deres børn i en dansk skole. Det er

igen et bevis på, at vi er kommet ud i noget så svinsk, at det er helt uhyggeligt. Der mener jeg, vi må og skal have en ensrettet lovgivning, og jeg vil ikke anerkende et svar, der går ud på, at det var kommunen i Odense, der betalte, for i mine øjne er de skattekroner, der blev betalt, borgernes, ligegyldigt om det er stat, amt eller kommune, der administrerer dem.

Hvis jeg lige må gøre et sidespring: i disse dage har vi en debat i aviserne om, at fangerne strejker oppe i Vridsløselille, fordi de ikke får udenlandske aviser, ikke får den mad, de er vant til osv. Man kunne måske også sige dertil, at de ikke har opført sig ordentligt, for så var de vel ikke havnet i fængslerne.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Det er i et cirkulære, der er udsendt den 30. november 1970 af direktoratet for folkeskolen og seminarierne, fastsat, at de kommunale skolemyndigheder skal give fremmedsprogede elever støtteundervisning i dansk, såfremt disse ellers ikke med tilstrækkeligt udbytte er i stand til at deltage i skolens almindelige undervisning. Jeg antager, at rimeligheden og nødvendigheden af denne form for støtteundervisning må være indlysende også for spørgeren.

Den konkrete sag om særundervisning af 4 tyrkiske piger i Odense har ikke været forelagt ministeriet, men ministeriet har taget sagen op og vil anmode de stedlige skolemyndigheder om en nærmere redegørelse for, hvad ordningen går ud på.

Afgørende for spørgsmålet, om undervisningen kan godkendes med statsrefusion, vil bl. a. være, om den kan betragtes som en rent midlertidig indslusningsordning, der skal sætte eleverne i stand til i løbet af kort tid at deltage i undervisningen i elevernes distriktsskole.

Hvad angår befodringsordningen, vil denne kun kunne godkendes med refusionsvirkning for amtskommunen, dersom ordningen falder ind under de almindelige bestemmelser i folkeskolelovens § 50 vedrørende befodrning af elever til skole.

Jeg kan samtidig oplyse — og dette var spørgeren sådan set også inde på — at en oprindelig påtænkt befodrning af pigerne med taxa ifølge en telefonisk meddelelse fra skoledirektøren i Odense er blevet opgivet,